

Familia Buzescu în istoria petrolului românesc

În secolul al XIX-lea, petrolul a devenit treptat una dintre resursele care au transformat lumea. Extracția și prelucrarea țițeiului pentru iluminat, apoi pentru transporturi și industrie au legat comunități odinioară rurale de începuturile economiei moderne. România s-a înscris devreme în această evoluție, iar zona Câmpina-Telega-Buștenari a avut un rol însemnat.

În lucrarea *Un important centru al petrolului românesc. Buștenari (1857-1948)*, istoricul Gheorghe Bîlgă evidențiază anul 1857 prin înregistrarea oficială a producției românești, iluminatul public bucureștean cu petrol lampant și începuturile rafinării industriale în Prahova. La Buștenari, exploatarea a trecut de la puțurile săpate manual la sonde și întreprinderi care mobilizau capital, pricepere tehnică și muncă. Potrivit autorului, în anii 1903-1905, schelele Buștenariului furnizau peste 60% din producția de țiței a țării.

De această lume a petrolului se leagă și istoria familiei Buzescu. Mărturia familială păstrează amintirea lui **Gogu Buzescu**, stabilit la Buștenari, și a fratelui său, **Alexandru**, implicați în exploatarea țițeiului de pe terenurile familiei.

Pentru perioada interbelică și anii războiului, cartea oferă repere concrete: menționează „**Izbânda (Tudor Chivu și G. Buzescu)**”, cu trimitere la *Monitorul Petrolului* din 1929, apoi „**Boeru N. N. & Al. Buzescu**”, în enumerările aferente anilor 1939 și 1941. Pentru producția anului 1945 apare „**Boeru & Buzescu**”. Identificarea inițialelor cu Gogu și Alexandru este susținută de memoria familiei.

Aceste mențiuni așază familia Buzescu între participanții la dezvoltarea unei industrii cu rădăcini în pionieratul petrolier românesc. Fotografiiile păstrate completează istoria economică prin chipurile oamenilor și memoria muncii lor, într-o epocă încheiată prin naționalizarea din iunie 1948.

Sursă: Gheorghe Bîlgă, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2022, pp. 15-16 și 185-187; mărturii și fotografii din colecția familiei Buzescu.